

erkända vigten och betydelsen af dessa principer, och under förbehåll att till Stats-Utskottet, dit denna motion torde remitteras, få inkomma med erforderliga upplysningar och kostnadsförslag i ämnet, vågar jag vördsamst föreslå, att *Riksdagen måtte till sjön Temnarens sänkning och hvad dermed i sammanhang står:*

dels bevilja ett anslag af 150,000 R:dr utan återbetalningsskyldighet; och

dels bevilja ett låncunderstöd af 350,000 R:dr, allt Riksmünt, att utgå under 5 år, mot de vilkor som af Riksdagen och Kongl. Maj:t kan komma att föreskrivas.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1872.

J. E. Johansson,
från Westmanlands län.

N:o 179.

Af Herr O. Wikström: Om ändring af § 93 uti gällande Tullstadga.

Då bränvin och sprit af säd och potatis är den enda utländska vara, förutom krut, som icke är tillåten att uppläggas på nederlag, har sådant otvifvelaktigt sin grund uti den länge lagbestämda ordningen för inhemska bränvinstillverkningen, att skatten skulle utbetalas i förskott, men sedan numera den ändring uti ifrågavarande lagstiftning inträdt, att skatten först utgår när varan disponeras, eller efter samma grunder, som äro bestämda i afseende på tull-liquiden för utländska nederlagsvaror, så synes icke heller skäl förefinnas, att uti tullstadgan längre behålla en undantagsbestämmelse, som uppreser ett hinder för det fria utbytet, hvilket
äfvén

äfven i sin mån bidrager att öka lockelserna, att på oloflig väg inpraktisera denna vara.

Jag tillåter mig fördenskull vördsamt föreslå,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t gör hemställan derom, att § 93 af gällande Tullstadga erhåller den ändring, att undantagsbestämmelsen deri för bränvin och sprit af säd eller potatis utgår.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Ol. Wikström.

N:o 180.

*Af Herr **Sven Andreasson:** Angående förlängning af nu gällande vakanskontrakt med rusthållarne vid Westgöta regemente.*

Uti nådig Proposition (N:o 11) den 19 Januari 1869 till dåvarande Riksdag föreslog Kongl. Maj:t, bland annat, rörande det afsutna rusthållet, att, när nu gällande kontrakt vid de afsutna rusthållsregementena och corpserna tilländagått, berörda regementen och corpser måtte för framtiden till roteradt infanteri förvandlas, samt nuvarande hästvakansafgifter upphöra att vidare utgå, i anledning hvaraf Riksdagen, som ansåg denna fråga stå i det nära sammanhang med föreslagen reglering af samtliga indelta infanteri-regementens nummerstyrka och förläggningsområden, att den icke oberoende deraf borde prövas och afgöras, anhöll hos Kongl. Maj:t i underdånighet, att rusthållarne vid nämnda regementen och corpser måtte erbjudas förlängning till 1873 års slut af då gällande vakanskontrakter.

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 16 Häft.